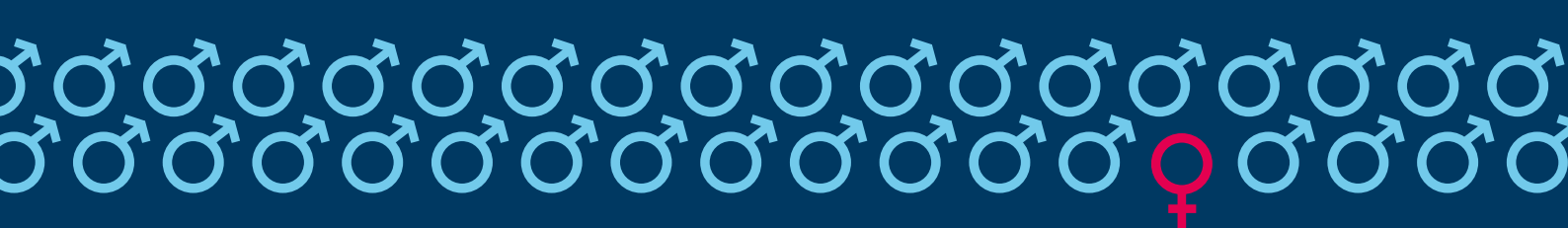

Utætheden

»Vi vinder – hvis I vil, og hvis I vil, står jeres organisation bag jer«

Kvinder i Rør og Blik

TEMA Side 6-11

HELT KORT

Fundet!

Den efterladte cykel ved Byggefagenes Hus på Lygten, som i forrige nummer efterlyste sin ejer, er kommet hjem igen efter måneder i uvirksomhed. På billedet af det gribende gensyn ses til højre ejermanden, blikkenslager og arbejdsmiljørepræsentant Max Nissov-Johannsen fra L & H Rørbyg.

Færre arbejdsulykker

Både det samlede antal og antallet af alvorlige arbejdsulykker på vvs-området er faldet fra 2009 til 2010, noterer bladet Dansk VVS.

Totalen er gået ned fra 626 til 574, mens de alvorlige ulykker – defineret som død, amputation og knoglebrud – faldt fra 63 til 49. I ingen af tilfældene var der i 2010 dog tale om dødsulykker.

Birger Hermansson, som er arbejdsmiljøchef i TEKNIQ, har denne kommentar til tallene:

”Det betyder, at den store arbejdsmiljøindsats, som installationsvirksomhederne udfører i hverdagen, virker.”

Vi holder sammen – og dog

Færre bliver skilt, inden det syvende år af ægteskabet er gået. Til gengæld gik flere fra hinanden efter, at det farlige hjørne var rundet.

Det fremgår af Statistisk Tiårsoversigt fra Danmarks Statistik, som afspejler samfundsmæssige udviklinger siden 2001. Statistikkerne giver ikke nogen forklaring på fænomenet, men et bud kunne måske være, at ægtefællerne vil prøve noget nyt. På samme måde som vælgerbefolkningen den 15. september kasserede den blå model til fordel for en ny rød én.

»Renoveringsdelen er lidt som et Kinder-æg. Du kan arbejde mod at få klima- og energiproblematikken løst, og samtidig kan du få skabt noget aktivitet på det lidt kortere sigt. Så kan du slippe for langtidsledighed, og i øvrigt kan du tage lærlinge og få uddannelsesproblematikken løst. Endelig kan vi med indsatsen udvikle teknologier, der kan give succes på eksportmarkerne.«

Lars Storr-Hansen, direktør i Dansk Byggeri, i Dagbladet Børsen

Modstandsmand bliver klappet i fængsel

Tirsdag den 4. oktober får Danmark endnu en politisk fange. Det sker, når formanden for Horserød-Stutthoff Forening Anton Nielsen starter afsoning af de to måneders ubetinget fængsel, ud af en samlet straf på seks måneder, han er idømt for såkaldt terrorvirksomhed. Terroren består i, at foreningen, der er hjemsted for tidligere danske modstandsfolk, har indsamlet 17,690 kroner til den palæstinensiske befrielsesorganisation PFLPs humanitære arbejde i Gaza.

På tidspunktet, hvor Anton Nielsen starter afsoning i Horserød Statsfængsel, tirsdag den 4. oktober kl. 10.00, vil der være en klappe-happening ved fængslet.

A-klubberne i Rør og Blik og BJMF/3F arrangerer i den anledning bustur til Horserød med afgang fra Tre Kronergade 26 i Valby kl. 08.30 og forventet hjemkomst kl. 12.00.

Turen er gratis for medlemmer af Rør og Blik.

Tilmelding: Ring til Dan Berg på 2688 2077

Utætheden

39. årgang nr. 5 oktober 2011

Ucensureret blad udgivet af
Rør og Blikkenslagernes
Fagforening af 1873
Lygten 10, 2400 NV
Telefon: 3583 2422
Telefax: 3583 2421
E-mail: kbh@blikroer.dk
Hjemmeside: www.rorogblik.dk

Ansvarshavende redaktør:
Bjarne G. Petersen.
E-mail: bgp@blikroer.dk
Redaktion:
Journalist Ivan Enoksen (DJ)
E-mail: ive@blikroer.dk

Oplag: 3400

Tryk: Rosenberg Bogtryk i Ballerup

Afleveret til postvæsenet:
29. september 2011
Deadline for næste nummer:
15. november 2011

FORSIDEN

Rør og Bliks kvindelige medlemmer
Det store billede viser Lise Bohn
Larsen.

UDTALELSE

Fra Byggefagernes Samvirkens valgmøde på Lygten 10, mandag den 12. september.

En ny begyndelse

Det gik godt, folketingsvalget den 15. september, men det kunne være gået bedre.

Lad os først tage det, der gik som det skulle. Højregeringen, som i 10 år har vrøvlet landet, er et overstået kapitel, og hurra for det.

Glædeligt er det også, at vi nu får en regering, der ikke har som selvstændigt formål at gøre livet surt for fagbevægelsen og dens medlemmer, men som – i hvert fald for nogle af de deltagende partiers vedkommende – har givet til kende, at der vil blive lyttet til, hvad fagbevægelsen mener. Det er som at opleve en ny begyndelse.

Endnu er en ny regering ikke dannet, og det er usikkert, om Radikale bliver en del af den. Men uanset om Radikale er med eller står uden for, er Helle Thorning-Schmidt og Villy Søvndal afhængige af Margrethe Vestager og hendes flok. Det er sådan mandatfordelingen har maget det, og det er der ikke rigtig noget at gøre ved. Ærgerligt – og komplicerende – er det dog. Det optimale havde efter Rør og Bliks mening været et rent, rødt flertal.

Problemet med Radikale er, at partiet, hvad den økonomiske politik angår, er ærkeborgerligt og i den aktuelle situation insisterer på, at efterlønsindgrebet og forringelsen af dagpengereglerne står ved magt.

Mens dette skrives, foreligger intet om, hvad de tre partier, som forhandler regeringsgrundlag, når frem til, men det er nok klogt at forberede sig på, at efterlønsreformen ikke rulles tilbage, og at det også bliver svært at få lavet dagpengesystemet om, så ingen falder igennem det uden egen skyld.

Hvis det virkelig forholder sig sådan, er det så i virkeligheden ikke ligegyldigt med valgsejren den 15. september? Nej, det er det afgjort ikke. Der er så meget at rette op på efter 10 års borgerligt styre, at der for en ny regering er arbejde nok til de kommende 10 år. Mindst.

Til en start kan de tage fat på at få sat gang i beskæftigelsen – meget gerne ved at fokusere på klimarigtige arbejdspladser og relevant efteruddannelse.

*Bjarne G. Petersen, formand for
Rør og Blik København*

Beredskab ved dødsulykke får ros

Fra venstre – Jesper Branner Wehage, Jens Stengaard, Brian Lynge Fink og Rasmus Andersen.

Sikkerheden på stor københavnsk byggeplads halter, mener sjak fra L&H Rørbyg, men da der skal reageres på følgerne efter den værste tænkelige ulykke virker systemet

■ **ARBEJDSMILJØ** FN Byen på Marmorkajen i Frihavnen. Onsdag den 30. august nogle minutter over 07.00. En 27 årige facade-montør, far til to børn, mases til døde, da hans sakslift under bugsering kommer i klemme mellem en container og et etagedæk.

Blandt vidnerne til dødsulykken er anlægssvendene Brian Lynge Fink og Jesper Branner Wehage fra L&H Rørbyg.

Brian fortæller: ”Jeg står i min lift på 1. sal og monterer varmerør oppe under loftet helt ude ved dækkets kant. Da nogen, jeg ved ikke hvem, går i gang med at hejse denne her kæmpecontainer op til 2. sal lige over, hvor jeg befinder mig, tænker jeg godt nok, at hvis der falder ting ud af den, så vil de ramme mig. Efter, at jeg har tænkt tanken, går der måske

et halvt minut, så bliver min lift ramt af en nedfaldende genstand. Få sekunder derefter lyder et brag, som forekommer mig at stamme fra en opspændt genstand som udløses. Jeg er på vej ud af min lift, da det næste brag lyder, og jeg ser en person komme flyvende gennem luften som skudt ud af en kanon og havne nede hos os på 1. sal. Jeg ringer 112, tililende kolleger giver den tilskadekomne førstehjælp og hjertemassage, men det står hurtigt klart, at der ikke er noget at gøre, manden er død.“

Jesper Branner Wehage: » Jeg er ikke så tæt på som Brian, men hører bragene og ved, at de kommer fra et sted tæt på. Jeg

ved derimod ikke, hvad de skyldes. Det bliver jeg dog snart klar over.“

Krisehjælpen virkede

Med henblik på en situation som den, der indtraf i FN Byen på Marmorkajen den 30. august om morgenen, har Branchearbejdsmiljørådet for Bygge og Anlæg lavet et sæt retningslinjer. De beskriver, hvad der skal gøres for medarbejdere, som har været vidne til eller involveret i en alvorlig ulykke.

”Nu ved jeg ikke præcist, hvad der står i retningslinjerne, så jeg skal ikke kunne sige, om de er overholdt til punkt og prikke. Det jeg kan sige er, at der blev

reageret hurtigt og taget godt hånd om os, der var tættest på ulykken. Altså Jesper og mig. Inden for halvanden time efter ulykken blev vi kaldt til samtaler med først en psykolog, som hovedentreprenøren Pihl og Søn havde tilkaldt, og derefter med vores eget firmas psykolog. De samtaler er jeg i dag meget glad for at have været igennem,” siger Brian Lynge Fink.

Rasmus Andersen, der er formand for L&H Rørby-sjakket, kalder forløbet, som fulgte efter det tragiske, som overgik den unge facademontør, for en sjælden positiv oplevelse.

»Systemet fungerede. Folk reagerede hensigtsmæssigt. Byggeledelsen og vores overmontører tog ansvar, og vi i sjakket, der ikke havde været så tæt på ulykken som Brian og Jesper, fik i fællesskab lejlighed til at holde et møde med vores firmas psykolog, som helt tydeligt vidste, hvad hun havde med at gøre. Derudover ved jeg, også af egen erfaring, at der i dagene efter ulykken blev fulgt godt op på tingene,« siger Rasmus Andersen.

Medaljens bagside

Mens sjakket fra L&H Rørbyg har meget godt at sige om det kriseberedskab, som trådte i kraft, da ulykken var sket, er der langt mellem roserne, når det kommer til indsatsen for at forebygge ulykker på byggepladsen.

Jens Stengaard, der er sjakkets sikkerhedsmand, er langt fra imponeret:

”Når man ser en af Pihl og Søns sikkerhedsansvarlige ile gennem et lokale, hvor polske håndværkere arbejder med betonehøvl uden støvsugere, så det ikke er til at få vejret for betonstøv, for at irrettesætte en tømrer, der står og ryger, så tænker jeg mit. Jeg er godt klar over, at der ikke må ryges i aflukkede rum, men hvad med proportionerne.« spørger Jens Stengaard.

Formand Rasmus Andersen er enig i, at byggeledelsen har en tilbøjelighed til at gå meget op i de små detaljer, men er sværere at få til at reagere på forhold, som udgør en virkelig trussel for sikkerheden.

»Der er en tendens til, at vi skal sige tingene mange gange, før byggeledelsen tager affære,« siger Rasmus Andersen.

Beredskabsplan for psykisk helbred

Hver enkelt virksomhed – stor eller lille – er efter arbejdsmiljøloven forpligtet til at have en beredskabsplan for, hvad der skal gøres for medarbejdere, der har været vidne til eller involveret i en alvorlig ulykke eller anden traumatisk hændelse. Planen skal udelukkende have fokus på pågældende medarbejders psykiske helbred.

I et inspirationspapir fra Branchearbejdsmiljørådet for Bygge og Anlæg hedder det om formålet: »Det er meget forskelligt, hvordan vi reagerer på en traumatisk hændelse. Nogle kan være involveret i hændelsen uden at få nogen særlig reaktion, mens andre kan reagere, bare ved, at de har været til stede på pladsen. For de fleste er det dog svært at holde hovedet koldt, og i den situation kan beredskabsplanen gøre det helt klart, hvem der skal gøre hvad. På den måde kan den sikre, at ingen kommer til at stå alene med traumatiske oplevelser, som kan få alvorlige konsekvenser for den enkelte i fremtiden og som også kan påvirke virksomheden fx i form af sygefravær.«

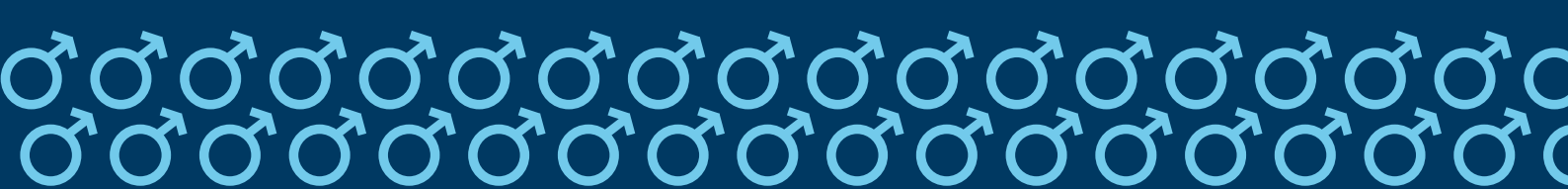
Her er planens forslag til, hvordan en beredskabsplan kan se ud.

KLIP UD OG HÆNG OP

HVORNÅR	HVAD	HVEM
Straks	<p>Stop ulykken</p> <ul style="list-style-type: none"> · Hjælp den tilskadekomne · Ring 112 · Informer nærmeste leder eller arb.giver 	Alle
Umiddelbart efter	<p>Giv psykisk hjælp til kriseramte</p> <p>Vurdér behov for krisehjælp til kriseramte</p> <p>Sørg for, at den kriseramte</p> <ul style="list-style-type: none"> · Kommer sikkert hjem · Ikke transporterer sig selv · Ikke er alene det første døgn · Får den nødvendige hjælp <p>Kontakt evt. psykolog, man har aftale med</p> <p>Informér kolleger og andre berørte om</p> <ul style="list-style-type: none"> · Den tilskadekomnes tilstand · Plan for evt. informationsmøde 	Alle Leder/arb.giver Kolleger
Opfølgning Dag 1-5	<p>Anmeld ulykken til Arbejdstilsynet og Arbejdsskadestyrelsen</p> <ul style="list-style-type: none"> · Inddrag sikkerhedsorganisationen 	Leder/arb.giver
Dag 1-20 eller længere	<p>Følg op på den kriseramte og andre involverede</p> <ul style="list-style-type: none"> · Vær opmærksom på krisereaktioner · Hjælp ved tilbagekomst med tilpasning og åbenhed om det skete 	Leder/arb.giver

Kvinder med hår på brystet

■ **RAPPORT** Det Nationale Forskningscenter for Velfærd (SFI) kortlægger i den netop offentliggjorte rapport 'Kvinder i Byggefag', hvad der kan blive konsekvensen, når det ene køn er så dominerende som mændene er i byggefagene.

På baggrund af interviews med 30 kvindelige bygningshåndværkere fra 3F (bl.a. tømrere, snedkere og murere) kommer rapporten desuden ind på, hvordan det er at være kvinde i et mandefag, hvilke strategier kvinder bruger i deres 'overlevelseskamp' og hvorfor ikke ret mange af de i forvejen få kvinder i byggefagene får nogen lang karriere i branchen.

En af de negative, samfundsmæssige konsekvenser af den kønsmæssige ubalance, som præger byggefagene, er, at branchen dermed går glip af mange potentielt kompetente medarbejdere. Ubalancen kan tillige bevirke, at der opstår flaskehalse, og at faget bliver mindre tilpasningsdygtigt og dynamisk", mener rapporten.

Når de interviewede kvinder bliver spurgt, hvad der kræves for at begå sig i et mandsdomineret byggefag, svarer de, at man skal have "hår på brystet" og vise sig som "en af gutterne" og i øvrigt være indstillet på – igen og igen – at blive målt, vejet og prøvet af, hvad angår fysisk styrke og faglig kunnen.

Rapporten konkluderer, at kvindernes overordnede strategi er at indordne sig og tåle tonen, som godt kan være ret kontant, hvilket flere af de i undersøgelsen interviewede kvinder siger, at de påskønner, fordi den ofte også er humoristisk.

Et særkende for kvinder i byggefag er, at de hellere vil arbejde på timeløn end på akkord og hellere vil arbejde i det offentlige end i det private. Her er forklaringen på, at faglærte kvinder i byggebranchen i gennemsnit tjener mindre end deres mandlige kolleger.

Årsag til, at kvindelige bygningshåndværkere forlader faget, hvis ikke før så omkring de 40 år, er ifølge rapporten, et ofte problematisk arbejdsmiljø. En af SFI-rapportens konklusioner lyder således:

"Det lader til, at der på nogle arbejdspladser findes en kultur, der dels kan resultere i en unødigt høj grad af fysisk nedslidning, dels resultere i en dårlig trivsel for personer, der bliver udpeget som "afvigende". Dette kan – som i denne rapport tilfælde – være på grund af køn."

Men det kan også, anfører rapporten, være på grund af anden etnisk baggrund eller anden seksuel orientering end den majoriteten har.

Blik og Rør - kvinde frit område, næsten

TEMA Intet andet sted i dansk fagbevægelse er der så langt mellem de kvindelige medlemmer, som der er i Blik og Rørarbejderforbundet. Ud af i alt 10 096 medlemmer var der 1. januar 2011 kun 27 kvinder. Det svarer til en procentandel på 0,2. Hverken på LO-, FTF- eller akademiker-området og heller ikke hos nogle af de forbund, som står uden for fællesorganisationerne, er så tæt på at være kvinde frit område.

Tættest på at gøre Blik og Rør rangen stridig er Dansk EL-Forbund, som tæller 300 kvinder, svarende til 1,0 procent, mens Dansk Metal er på tredjepladsen med en kvindeandel på 4,1 procent.

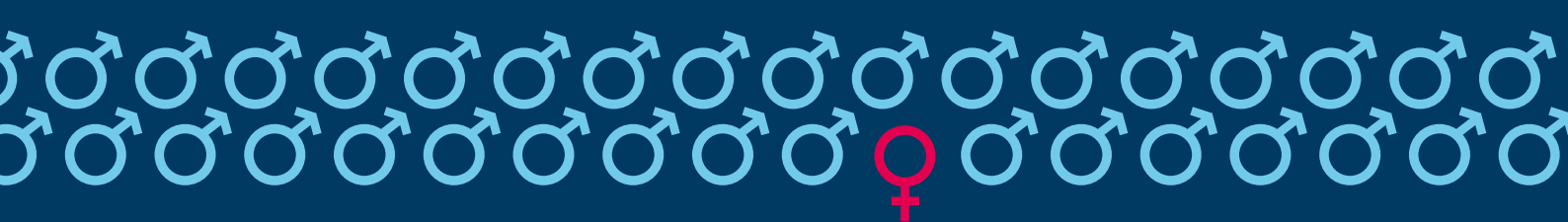
Rør og Blik København skiller sig, hvad andelen af kvinder angår, ikke ud. Fagforeningen havde ved udgangen af august syv kvindelige medlemmer, svarende til de 0,2 procent, altså samme procentandel som forbundet i sin helhed.

Fagforbund med færrest kvinder

Blik og Rørarbejderforbundet	10 096	27 kvinder	0,2 %
Dansk El -Forbund	29 906	300 kvinder	1,0 %
Dansk Metal	122 032	5067 kvinder	4,1 %
Hærens Konstabel- og Korporalforening	4 5162	48 kvinder	4,5 %
Spiller-foreningen	1 037	135 kvinder	13,0 %

Fagforbund med flest kvinder

Jordemoderforeningen	1595	1593 kvinder	99,8 %
Farmakonomforeningen	4 308	4 266 kvinder	98,8 %
Dansk Sygeplejeråd	52 444	50 671 kvinder	96,6 %
Dansk Frisør og Kosmetiker Forbund	4 657	4 466 kvinder	95,8 %
Dansk Socialrådgiverforening	10 749	9 251 kvinder	86,0 %

Susanne er en ener

TEMA Kvinder er sjældne i vvs-faget. Kvinder med mere end få års erfaring er endnu sjældnere. Og helt usædvanligt sjældne er kvinder, som holder ud i over 30 år, er på samme arbejdsplads i 25 år, tager en videregående vvs-uddannelse og bliver chef for dens mandlige svende. Susanne Mortensen, teamleder for gas og vand afdelingen i Frederiksberg Forsyning A/S, er en af slagsen – og formentlig den eneste, faget har og nogensinde har haft.

■ **JUBILAR** ”Jeg ville ikke ind og sidde og lumre på et kontor, så meget vidste jeg allerede i folkeskolen,” svarer Susanne Mortensen. Hun er blevet spurgt, hvordan i alverden hun fandt på at ville være noget – i manges øjne – så ukvindeligt som blikkenslager.

”Egentlig var min plan, da jeg i 1980 startede på EFG bygge og anlæg på teknisk skole på Drejervej, at jeg ville være flisemurer, men efter på basisåret at have snuset til de forskellige byggefag, valgte jeg vvs-linjen. Dengang havde jeg et fritidsjob i et ismejeri i Brøndby, hvis ejer kendte en vvs-mester, som kom i butikken. Frank Lassen hed han, og hos ham kom jeg i lære. Han havde et spjældfirma, hvor jeg virkelig kom ud i fagets hjørner,” husker Susanne Mortensen.

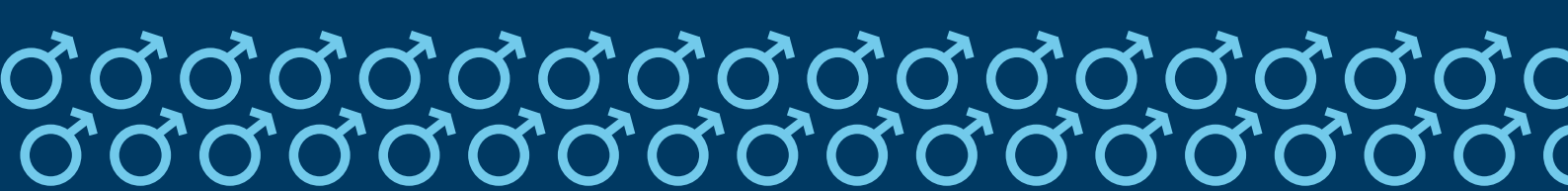
Hun blev i firmaet i 2½ år som svend og vendte tilbage dertil for en kort bemærkning, efter i mellemtiden at have brugt et halvt års tid i grossistfirmaet Brødrene A.O. Johansen på at finde ud af, at det ikke var sælger, hun skulle være.

Service er bedst

Allerede tidligt i karrieren blev Susanne Mortensen klar over, hvad det var ved faget, som tiltalte hende, og hvad der ikke gjorde.

”Nybyggeri og store byggepladser har aldrig været mig. Derimod har jeg altid holdt meget af at komme rundt og hjælpe folk med deres problemer, vvs-problemer, mener jeg. Servicedelen af vores fag er klart den, jeg har syntes bedst om,” siger Susanne Mortensen til

Utætheden, da fagbladet i anledning af hendes 25 års jubilæum i Frederiksberg Forsyning A/S aflægger besøg i hovedkvarteret på Stæhr Johansens Vej, navngivet efter en tidligere, mangeårig Frederiksberg-borgmester.

I efteråret 1986, da Susanne Mortensen som første kvindelig håndværker startede i Frederiksberg Forsyning, var der kun bade- og toiletfaciliteter til de mandlige kolleger. Det var en uholdbar situation, hvis løsning for de mandlige

skulle bæres,” fortæller Susanne Mortensen.

Vand og gas

Hendes job hos Frederiksberg Forsyning har lige siden denne ildprøve haft med vand og gas at gøre. Hvad der især har forandret sig undervejs, er Susanne Mortensens egen placering i forhold til opgaven med at reparere, skifte og syne vand- og gas installationerne.

”Jeg startede med at reparere gasmålere hjemme på værkstedet, blev så afløser og siden fast udegående montør og har de seneste tre år været teamleder for vand- og gasafdelingen med ansvar for at fordele, styre, tjekke og godkende montørernes arbejde. Før da var jeg i en periode på fem år formand i afdelingen, hvor jeg i dag har otte ansatte under mig” siger Susanne Mortensen.

Frederiksberg Forsyning var indtil for en halv snes år siden en traditionel kommunal virksomhed med tjenestemænd. Efter en større omstrukturering, som blandt andet førte til, at elektricitetsforsyningen blev solgt fra til DONG, er Frederiksberg Forsyning i dag et kommunalt ejet aktieselskab med udelukkende overenskomstansatte medarbejdere.

For vand og gas afdelingen har omlægningen haft den yderligere konsekvens, at kravene til afdelingschefens

tekniske kompetencer er blevet skærpede. Det er præcist grunden til, at Susanne Mortensen i de seneste næsten to år har opholdt sig i Odense to dage om ugen. Her har hun, på Erhvervsakademiet Lillebælt, været i gang med uddannelsen til gas-, vand- og sanitetsmester.

”Hvis det går, som jeg regner med, står jeg til december med papir på en uddannelse, som, hvad kvalifikationer angår, sidestiller mig med autoriserede vand- og gasmestre. Det er meget nyttigt at have den ballast, når man skal ud og afgøre de tvister, som kan opstå mellem mestrene og vore egne montører om et arbejdes rette udførelse,” siger Susanne Mortensen.

Frit liv og mandeløn

Med 30 års erfaring må Susanne Mortensen være den rette at spørge, hvordan det er at være kvinde i vvs-branchen.

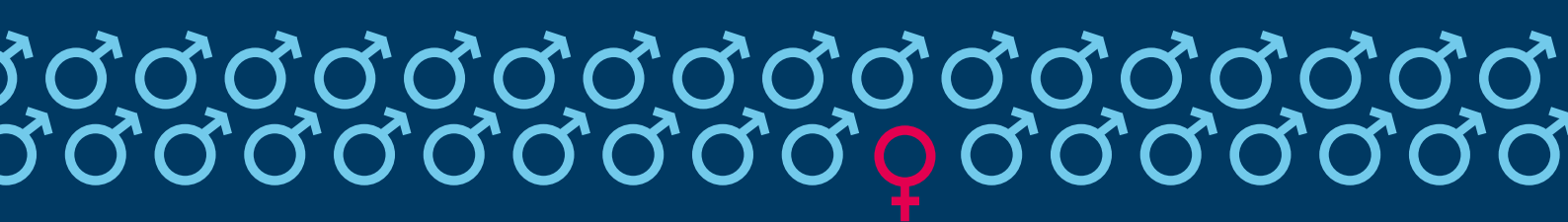
”Jeg har aldrig fortrudt, at jeg gik den vej. Godt nok har jeg måttet høre på meget mandepis gennem årene, men det har nu ikke været værre, end jeg kunne klare det. Til gengæld er det et ret frit liv at være vvs'er og lønnen afspejler, at det

Jeg bed tænderne sammen og bar selv, hvad der skulle bæres

svende frembød en mulighed for at stille den unge frøken Mortensen på en prøve, de ikke kunne modstå.

”Selvfølgelig skal du have dit eget badeværelse, men du kommer selv til at montere det. Rør og saniteten finder du lige derovre, sagde kollegerne med et forventningsfuldt glimt i øjnene. De havde nok forventet, at jeg ville bede om hjælp til blandt andet at slæbe saniteterne, men de kom til at tro om. Jeg bed tænderne sammen og bar selv, hvad der

Susanne med halvdelen af staben ved 25 års jubilæet.

er et mandefag, så alt i alt: Det har været 30 gode år.”

Nogle siger, at grunden til, at kvinder går i en endnu større bue uden om vvs-faget, end de gør om alle andre håndværksfag, er, at det opfattes som meget usexet, fordi man som blikkenslager ikke undgår at komme i berøring med folks toiletafløb. Hvad siger du til den forklaring?

”At der sikkert er noget om den. En af mine egne døtre, jeg har to, syntes i hvert fald tidligere, at det var så pinligt,

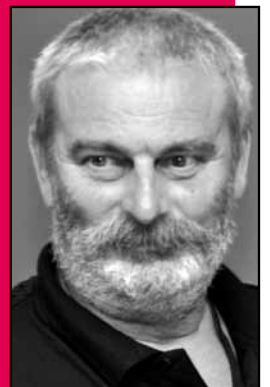
at hendes mor var vvs'er. Nu er datteren blevet kæreste med én, siger Susanne Mortensen, der er 48 år, og selv er gift med en blikkenslager.

En af mine egne døtre, jeg har to, syntes i hvert fald tidligere, at det var så pinligt, at hendes mor var vvs'er.

Susanne-kenderen Klaus Nielsen

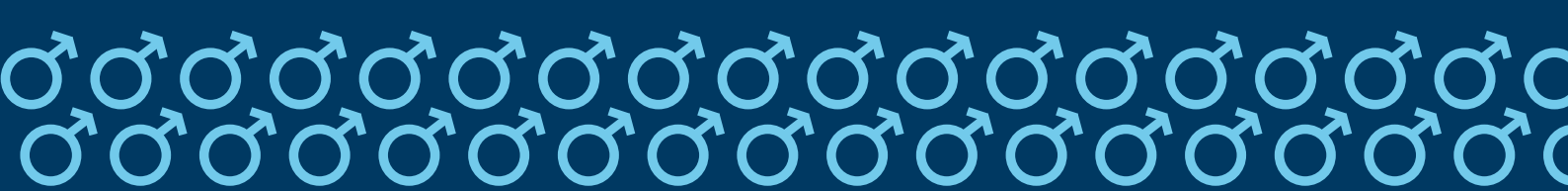
”I forhold til så meget andet, man kan komme ud for i vores fag, er arbejdet i vand og gas afdelingen ikke særligt hårdt rent fysisk. Og så spiller det selvfølgelig også en rolle, at hun, når vi selv skal sige det, har været omgivet af gode, mandlige kolleger,” siger tillidsmand Klaus Nielsen om årsagerne til, at Susanne Mortensen har klaret at være blikkenslager gennem 30 år og den 1. september kunne fejre 25 års jubilæum i Frederiksberg Forsyning.

Klaus Nielsen udtaler sig med den vægt, det giver at have fulgt Susanne Mortensen i alle årene i Frederiksberg Forsyning – de første mange år som en af hans kolleger, og de seneste som chef for afdelingen.

”Susanne er en flink og rar person, som altid er til at tale med,” siger Klaus Nielsen, der selv har været 31 år i Frederiksberg Forsyning.

På spørgsmålet, om Susanne Mortensen som eneste høne i en hanegård har måttet stå model til meget røg, svarer han, at det har hun jo nok, men at hun også selv er typen, der kan give igen, hvis det skal være.

rør og
blik

kvinder

TEMA Utætheden præsenterer hermed en meget lille minoritet i Rør og Blik: Kvinderne. Gruppen har syv medlemmer, hvoraf de seks har sagt ja til at fortælle deres historie. De fem ses nedenfor, mens det sjette medlem, Susanne Mortensen, omtales andetsteds i bladet. Det syvende medlem har ikke ønsket at medvirke.

**Christine
Kastrup
Lindemose,
37 år, udlært
hos Gravesens
VVS i 2005**

”Jeg har været glad for mine år som vvs’er; jeg vil endda gå så langt som til at sige, at det har været en stor oplevelse. Men jeg har måttet erkende, at arbejdet er så fysisk hårdt, at jeg ikke i længden vil kunne klare det. Samtidig vil jeg gerne snart have et barn,

og jeg er ikke tryk ved at være i et arbejdsmiljø med mange bakterier, mens jeg er gravid.

Det er grundene til, at jeg for et halvt år siden gik i gang med uddannelsen som social- og sundhedsassistent. Hvorfor jeg så stadigvæk er medlem af Rør og Blik? Det er jeg, fordi jeg elsker den fagforening. Folkene derinde er så søde og menneskelige, og man får altid præcise og rigtige svar på sine spørgsmål. En super fagforening, som jeg kommer til at savne, og jeg mener det.”

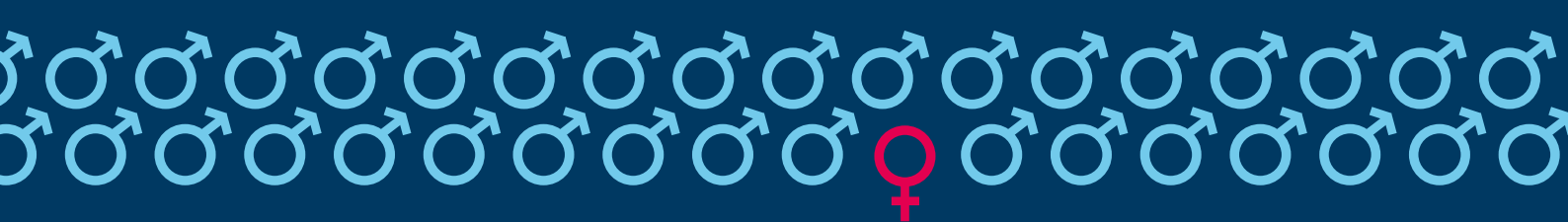
**Henriette Bech
Sass Petersen,
22 år, udlært
hos Carl Grau
VVS i 2009**

Mit lærefirma blev købt op af Falsing VVS, men det blev jeg ikke, og derfor kom jeg til at gå uden arbejde et stykke tid. Heldigvis er der en god mester i Hvidovre VVS, som synes, at de unge fortjener en chance. Hos ham har jeg netop fået job.

Det, jeg godt kan lide ved faget er, at der, især når man er på servicearbejde, hele tiden er nye udfordringer. Jeg vil dog indrømme, at nedtagning og opsætning af kedler, kræver så mange kræfter, at det ikke hører til mine favoritdiscipliner, selv om jeg synes, at det er spændende nok at arbejde med.

Om der ikke er nogen ulemper ved at være ung kvinde i vvs-faget? Jo, det er de få mandlige svende, som taler grimt til én på en ubehagelig personlig måde, men heldigvis er der mange flere af de andre, dem, der har accepteret, at der kommer kvinder ind i ‘deres’ fag.

Lise Bohn Larsen, 31 år, udlært hos Søren Frederiksen i Brønshøj i 2010

”På grund af en rygskade kan jeg ikke mere arbejde som blikkenslager. Opgivet faget har jeg ikke, men er gået i gang med den to årige uddannelse som installatør. Når jeg er færdig med den, forestiller jeg mig, at jeg kommer til at arbejde med alternativ energi eller som fagskolelærer.

I 2006 mistede jeg min mand ved en bilulykke, og måtte derfor selv styre renoveringen af vores hus. Det vvs-arbejde, som blev lavet, var så elendigt, at jeg tænkte, at det måtte jeg kunne gøre bedre selv. Derfor var det, at jeg gik i lære, og det har jeg, uanset min rygskade, aldrig fortrudt. Det er et spændende og bredt fag, som hele tiden er i udvikling.”

Jannie Marie Jensen, 33 år, udlært hos Avedøre Holme VVS i 2010

”Jeg er ledig efter en længere sygeperiode og er flyttet til Sverige, hvor jeg bor i Klippan lidt nordøst for Helsingborg. Jeg søger arbejde som vvs'er heroppe, og at dømme efter det, jeg fik at vide ved et møde på den lokale arbejdsformidling forleden, skulle der være gode muligheder for at finde et job. Så vidt jeg ved, er det i Sverige mere almindeligt med kvindelige vvs'ere, end det er i Danmark.

Et alternativ kunne eventuelt være at udvide søgningen til Helsingør-området og det øvrige Nordsjælland. I hvert fald glæder jeg mig til at komme i gang igen.

Annette Pilgaard Nielsen, 29 år, udlært hos John A. Hansen A/S i 2010

”Jeg er ansat hos Charles Nielsen VVS i Brønshøj, hvor jeg kører service og får lov at lave firmaets tagarbejder, fordi jag har tag og facade som mit speciale. Min far var blikkenslager, og allerede som barn tænke jeg, at det ville jeg også være. Det er jeg nu blevet, og det er jeg vildt glad for.

Det er et dejligt afvekslende og frit arbejde. Der er ikke noget bedre end at befinde sig på et tag og kunne se ud over København klokken 8.00 om morgenen.

Tre skarpe om kvinder til Max

Forbundsformand Max Meyer, hvorfor er der så forsvindende få kvinder i Blik og Rørarbejderforbundet?

»Egentlig ved vi det ikke. Vi har sammen med arbejds-

giverne flere gange forsøgt at trække flere kvinder til faget, fordi vi mener, at jobbet som servicemontør ligger godt til dem. Men vi har måttet konstatere, at kvinderne hidtil ikke har set denne mulighed.«

Er det et problem?

”Det korte svar er nej. De unge mænd søger faget i så stor stil, at arbejdsgiverne de senere år ikke har haft lærepladser nok til dem.

Hvad vil du foreslå, at der gøres for at tiltrække flere kvinder?

»Med det store antal unge mænd på venteliste til en læreplads vil jeg ikke foreslå, at vi gør noget.

Mange firmaer snyder med sygelønnen

Arbejdsløsheds-spøgelset betyder, at VVS-arbejdsgiverne slipper af sted med at betale mindre i sygeløn, end de efter overenskomsten skal.

■ **PENGE** En lang række københavnske vvs-firmaer er blevet taget i at betale deres ansatte for lidt i løn under sygdom. ”Fejlen” er i alle de sager om underbetaling. Rør og Blik har sendt til fagretslig behandling, blevet rettet: Arbejdsgiverne er blevet dømt for brud på overenskomsten og har måttet efterbetale ved kasse 1.

”Vi har kendskab til langt flere tilfælde, end dem vi har ført sag på og vundet. Langt flere endda, men vi kan kun forfølge dem fagretsligt, hvis medlemmet, snyderiet er gået ud over, vil stå frem og give os adgang til hans lønsedler, så vi kan dokumentere forholdene. Det er der mange, som ikke rigtig vil, sikkert på grund af frygten for bagefter at få en fyreseddel af en sur mester,” siger formanden for Rør og Blik, Bjarne G. Petersen.

Meget og groft snyd

Hvor udbredt snyderiet med sygelønsbetalingen er, fremgår af en opgørelse fra Blik og Rørarbejderforbundet. Den viser, at der på landsplan i 2010 var 181 firmaer, som ikke betalte det i sygeløn, de efter overenskomsten skulle. 54 af disse firmaer var københavnske.

Snyderierne optræder i forskellige grovhedsgrader.

”En udbredt model er, at arbejdsgiveren betaler en sygeløn, der svarer til den lokalt aftalte timeløn, minus smuds og skur, hvis tillæggene er indregnet i timelønnen, det vil sige minus 15,45 i timen. Andre, og det er de virkelig slemme, betaler kun den offentlige sygedagpengesats på 103 kroner i time. Det svarer til, hvad firmaer får i refusion. Og så er der dem, der først udbetaler sygeløn

Allan Leegaard.

efter seks måneders ansættelse. I alle tre nævnte tilfælde er der tale om klare brud på overenskomsten,” siger faglig sekretær Allan Leegaard, som har svært ved at forestille sig, at firmaerne ikke godt ved det.

Overenskomsten er på det punkt nemlig, mener han, ikke til at tage fejl af. Den fastslår, at lønnen ved sygdom og tilskadekomst skal svare til den løn, pågældende ville have fået ved normalt produktivt arbejde, og at retten til fuld løn under sygdom opnås allerede efter tre måneders anciennitet mod forhen seks.

For ansatte, som arbejder på akkord,

skal der ved sygdom betales den i virksomheden gældende timeløn, eller, hvis en sådan ikke findes, da den udbetaling, der står på akkordaftalesedlen.

”Må jeg i øvrigt minde om, at ukendskab til reglerne ikke gælder som undskyldning for ikke at overholde dem,” siger Allan Leegaard.

Dobbelt snyd

På et tillidsmandsmøde 13. september blev det udbredte snyd med sygelønnen diskuteret og konsekvenserne trukket op.

”Ved overenskomstfornyelsen betalte vi for at få indført fuld løn under sygdom. Valget af den bedre sygelønsordning betød fravalg af andre slags forbedringer. Nu kan vi konstatere, at en del af vores medlemmer ikke får den løn under sygdom, der er betalt for. Hvad andet end dobbelt snyd kan man kalde det,” spurgte Bjarne G. Petersen, som opfordrede tillidsmændene til grundigt at overveje, hvordan man ude på den enkelte arbejdsplads i fællesskab kan få løst eventuelle problemer med sygelønnen.

”Det gør en forskel, om én enkelt blikkenslager siger, at det her vil han ikke finde sig i, eller om det er alle blikkenslagerne i firmaet, der siger, at det her vil vi de ikke finde sig i,” sagde Bjarne G. Petersen.

Kampvalg til bestyrelsen

Fire kandidater går efter tre pladser i Rør og Blik Københavns bestyrelse på generalforsamlingen tirsdag den 25. oktober. Det betyder, at generalforsamlingen – som tilfældet har været på de to foregående – byder på kampvalg.

Fra den siddende bestyrelse Christian Ingebrekt Jensen (Enco) genvalg, mens Henrik Baltzer (Christoffersen og Knudsen), Jonas Lauritzen (Amager Sanitetservice /Tonny Jensen) og Max Nissov-Johannsen (L&H Rørbyg) søger nyvalg.

Christian Ingebrekt Jensen, Enco, sekretær i klubbestyrelsen: ”Jeg vil arbejde for øget fokus på underbetalt udenlandsk arbejdskraft og på at få gjort unge interesserede i fagforeningen.”

Henrik Baltzer, ansat hos Christoffersen og Knudsen, ekstern arbejdsmiljørepræsentant: ”Jeg vil arbejde fremadrettet med fokus på vores lærlinge, sikkerheden på arbejdspladserne, bedre ansættelsesvilkår og for et fortsat vågent øje på østarbejderproblematikken.”

Jonas Lauritzen, Amager Sanitetsservice/Tonny Jensen, tillidsmand: –”Jeg vil arbejde for et bedre arbejdsmiljø, og for, at forholdene i de små servicevirksomheder får større opmærksomhed i bestyrelsens arbejde.”

Max Nissov-Johannsen, L&H Rørbyg, arbejdsmiljørepræsentant: ”Jeg vil arbejde for en mere omfavnende og synlig fagforening, hvor medlemmer til enhver tid kan føle sig velkomne og hjulpet.”

Nedsat kontingent til ledige og syge

Arbejdsløse og sygemeldte medlemmer i kategori A, det vil sige fuldt betalende ordinære medlemmer, kan søge om nedsat kontingent hver gang de uafbrudt har været ledige eller sygemeldte i en periode på 17 uger. For at være omfattet af ordningen skal man have aktuelt A-medlemskab af Rør og Blik (Kreds København) i

mindst et halvt år. Først herefter tæles de 17 uger.

Der vil rent teknisk blive tale om en fritagelse for kredskontingent i 52 dage svarende til 550 kr. og nedsættelsen gælder fra ansøgningen er modtaget og bevilget.

Ansøgningen skal være skriftlig enten på nedenstående formular, der

fremover vil være i hvert nummer af Utætheden, eller på mail til fagforeningen på kbh@blikroer.dk.

På ansøgningen skal medlemmets navn, personnummer og startdato for ledighed/sygeperiode fremgå. Ved ansøgning på grund af sygdom skal foreligge dokumentation.

Ansøgning om nedsættelse af fagforeningskontingent efter 17 ugers uafbrudt ledighed eller sygdom
Ved ansøgning på grund af sygdom skal foreligge dokumentation.

Navn:

Personnummer:

Startdato for ledighed eller sygeperiode:

Sendes til Rør og Blik, Lygten 10, 2400 Kbh. NV eller på mail: Kbh@blikroer.dk

På job i ghettoen

Sjakket: – fra venster Lars Poulsen, Karl Erik Nielsen, Leif Bohl, Anders Jørgensen, Christian Jørgensen og Michael Frengler,

Seks mands sjak fra Wicotec har siden januar renoveret badeværelser i Tåstrupgård – en almennyttig bebyggelse på den københavnske vestegn, som er på listen over ghettoer i Danmark. Kendetegnene for Tåstrupgård er en stor koncentration af indvandrere, mange beboere, som hverken har arbejde eller er under uddannelse samt en relativ høj grad af kriminalitet.

■ **REPORTAGE** Anders Jørgensen kendte gennem medierne godt til Tåstrupgårds renommé som en indvandrerghetto med problemer, da han blev kontaktet af Wicotec og spurgt, om han ville være akkordholder og formand for det sjak af vvs'ere som firmaet skulle have til at forestå etableringen af 700 nye badeværelser i bebyggelsen. Han fik at vide, at opgaven var delt op i fire etaper og var estimeret til at være afsluttet i marts 2014.

”Jeg var sådan set godt tilfreds med mit daværende arbejde i et mindre firma men vidste, at ordrebeholdningen svandt

ind, så udsigten til et stykke fast arbejde over en så lang periode var – især i disse krisetider – tiltrækkende og blev i sidste ende afgørende for, at jeg sagde ja til Wicotec,” fortæller Anders Jørgensen.

Anders Jørgensen har gennem årene været involveret i talrige renoveringsprojekter, så han har noget at bygge på, når han siger, at forholdene i Tåstrupgård er lidt specielle.

”Inden vi gik i gang, var vi til et introduktionsmøde med en repræsentant for bygherren, AKB, som forklarede om bebyggelsens historie og de særlige problemstillinger, som knytter sig til den.

Mange indvandrere, en pæn portion danskere med misbrugsproblemer og unge mennesker, som ikke altid opførte sig lige hensigtsmæssigt. Vi blev også belært om altid at trække os, hvis der var optræk til ballade med beboerne. Det var nyt at starte en plads op på den måde. Anderledes er det også, at der altid er beboere i lejlighederne, hvor vi på andre renoveringer har været vant til, at de tog på job om morgenen og kom hjem om eftermiddagen. Der ud over har vi fået nøje instrukser, om aldrig at efterlade værktøj i lejlighederne, angiveligt for at undgå, at børn, som her er

Formand Anders Jørgensen og anden mand Lars Poulsen

rigtig mange af, kommer til skade med for eksempel en skruemaskine,” siger Anders Jørgensen.

Fortvivlede unge

At Tåstrupgård er en bebyggelse med problemer, har sjakket fra Wicotec ikke kunnet undgå at bemærke.

”Selv har vi ikke været ude for ubehageligheder, når der lige ses bort fra, at nogle knægte brød ind i en container og stjal vores dåsecolaer som de derefter var frække nok til at stå og drikke lige uden for vinduerne til vores skurvogn. Ellers er problemerne mest nogle, vi hører om, men vi kan jo se, når vi kommer på arbejde efter weekenden, at der som regel er blevet brændt en container eller en skurvogn af,” bemærker Lars Poulsen, Wicotec-sjakkets andenmand.

Han og Anders Jørgensen tager det meningsløse hærværk som et tegn på kedsomhed og frustration.

”I de måneder, vi indtil nu har været her, tror jeg, at der er 50 unge, som har spurgt, om vi ikke skulle bruge noget arbejdskraft. Dertil har vi bare kunnet sige, at vi som sjak ikke kunne ansætte folk, så de var nødt til at henvende sig i vores firma, og det er nok den samme besked, de får hos de andre håndværkergrupper, som er til stede herude. Når man er ung og ikke kan finde arbejde og heller ikke kan komme i gang med en uddannelse, falder tiden én lang, og så er det, tror jeg, at man laver åndsvage ting, formentlig for at påkalde sig noget opmærksom-

hed,” siger Anders Jørgensen, som er imponeret over den indsats, AKB udfolder for at gøre Tåstrupgård til et rart sted at bo. Den igangværende udskiftning af badeværelserne – fra noget præfabrikeret skum-bras fra 1970'erne til noget af klart bedre kvalitet – er bare det sidste af en række boligsociale og bygningsmæssige initiativer, som har været med til at forskønne og forbedre bebyggelsen.

Dyre nøgler

De seks medlemmer af Wicotec-sjakket fik ved projektets start tilbudt en fast pris på 8000 kroner per badeværelse, men det endte de med at sige nej tak til.

”8000 for at nedtage de gamle vandrør og faldstammer, erstatte dem med nye og opsætte ventilation lød tilforladeligt, men vi havde en mistanke om, at der kunne komme mange uforudsete ting ind over. Derfor besluttede vi os for opmåling, og det har vi ikke fortrudt, for det har som forudset vist sig at være en atypisk opgave,” siger Anders Jørgensen.

”Der er hele tiden mennesker i lejlighederne, i nogle af dem endda mange. Du skal passe ekstremt meget på dine ting, jeg tror, vi låser vores container op og i 30 gange om dagen. Til frokost skal du bære alt dit værktøj ned. Bliver du færdig med en lejlighed klokken 14.30, så starter du ikke på en ny, for du skal have sluttet vand og afløb på til fyraften, så beboerne kan de benytte de midlertidige bade- og toiletfaciliteter, som er opstillet. Vi kan tidligst komme ind i ▶

► lejlighederne klokken 08.00 og ikke et minut før, og det giver noget spildtid, selv om vi selvfølgelig ikke ligger stille i timen mellem 07.00 og 08.00. En anden tidsrøver er, at vi alle sammen hver dag skal afhente og ved fyraften aflevere nøglerne, som giver os adgang til lejligheder, kælderrum og hvor vi ellers skal til. Og der er hos byggeledelsen ingen kære mor, hvis vi mister en nøgle. Det betyder, at hele låsesystemet skal udskiftes, og det kan, hvis der er tale om en systemnøgle, komme til at koste vores

firma flere hundrede tusinde kroner. Jeg skal hilse og sige, at det er noget af en stressfaktor,” pointerer Lars Poulsen.

Om folkene fra Wicotec er havnet i den suppedas?

”Ja, vi har mistet én nøgle, men heldigvis en af dem længere nede i hierarkiet end system-fætteren. Det drejede sig om en nøgle, som ’bare’ gav adgang til 40 garager, men som dog kom til at stå firmaet i 12.000 kroner,” føjer Lars Poulsen til.

Fyret!

Da Utætheden besøgte Tåstrupgård i slutningen af august, var det ikke afklaret, om akkordholder Anders Jørgensen og hans sjak skulle fortsætte på 2. etape af badeværelses-renoveringen. Ved redaktionens slutning – fredag den 23. september – stod det klart, at det skal Anders Jørgensen og hans sjak ikke.

”Vi har lige fået besked på, at der ikke er mere for os at gøre, når vi om en måneds tid er færdige med 1.etape, og at grunden er, at vi er for dyre,” fortæller sjakkets andenmand, en dybt forundret Lars Poulsen.

”Vores akkordholder Anders Jørgensen trådte til i en situation, hvor Wicotec virkelig var på skideren. En overmontør var lige løbet skrigende bort, og ingen andre havde lyst til at overtage ansvaret. Med udsigt til mere end tre års fast arbejde sagde Anders Jørgensen op i sit

gamle firma, og det samme gjorde flere af sjakkets øvrige medlemmer i deres. Det er ikke skrevet ned nogen steder, men tre års fast arbejde var, hvad vi fik stillet i udsigt. Med hensyn til påstanden om, at vi er for dyre, vil jeg bare sige, at vores betaling hviler på en gensidig aftale med Wicotec og beror på opmåling. Vi får altså ikke fem øre mere, end vi producerer for,” føjer Lars Poulsen til.

Hvis Wicotec regner med at få arbejdet på Tåstrupgård udført billigere ved at sætte et andet sjak på, har firmaet formentlig forregnet sig. Kilder, Utætheden anser for overordentlig troværdige, oplyser således, at det nye sjak, som i øvrigt er gået i gang med arbejdet, vil have det målt op og insisterer på, at Rør og Bliks opmåler, Karsten Petersen, skal stå for opmålingen.

Ghetto

Socialministeriet har udpeget 29 boligområder, der opfylder kravene til en ghetto.

Kravene er:

- At indvandrere og deres efterkommer udgør mindst 50 procent af beboerne
- At mindst 40 procent af beboerne er uden tilknytning til uddannelse eller arbejdsmarked
- At der for 10.000 indbyggere er mindst 270, som er dømt efter straffeloven

Tåstrupgård har været regnet for en af landets 29 ghettoer, men den hører ikke mere med til denne kreds, mener Jens Peter Skårup, der er informationsmedarbejder hos AKB Tåstrupgård.

”Et par beboerne, som var med til at trække os opad i kriminalitets-statistikken, er kommet i fængsel og derfor flyttet herfra, og det betyder, at vi heldigvis ikke mere kan opfylde krav nummer 3,” siger han til Utætheden.

Fakta om Tåstrupgård

Opført i 1972, består af 915 lejligheder med ca. 2500 beboere.

Beboersammensætning

69 procent er indvandrere eller efterkommere fra ikke-vestlige lande
45 procent er under 25 år
55 procent har dansk statsborgerskab
11 procent er enlige forsørgere

Beboere på overførselsindkomst i 2009

11 procent på kontanthjælp
10 procent på dagpenge
10 procent på førtidspension
6 procent på folkepension

Renoveringer siden 1980

- Farver på facader og tagrejsning
- Altaner og små private haver
- Etablering af torve og nyt hovedstrøg
- Etablering af faciliteter for foreningslivet i nedlagte parkeringskældre
- Badeværelsesrenovering

Klubkonference i ny form

Klubkonferencen, en institution i Rør og Blikkenslagernes Fagforening siden engang først i 1980'erne, står foran en slankning.

Hvor det hidtil har været et lørdag-søndags arrangement med overnatning, som de seneste år er blevet holdt på LO Skolen i Helsingør, bliver der, når konferencen holdes næste gang i januar, tale om et fredags-arrangement i Byggefagenes Hus på Lygten 10.

Til grund for beslutningen ligger, at der de senere år har været vigende søgning, og at Malernes Fagforening ikke mere ønskede at være en del af arrangementet på LO Skolen.

Nærmere om tidspunkt og program for – Klubkonference – nu i Byggefagenes Hus i næste nummer af Utætheden.

Henrik Juul Rasmussen bliver ny rørsekretær

Rør og Blik skal vælge ny rørsekretær på generalforsamlingen den 25. oktober. John Antonsen, som har bestridt posten siden oktober 1997, genopstiller nemlig ikke.

Da fristen for kandidatopstilling udløb den 13. september, havde kun én meldt sig, og det var Henrik Juul Rasmussen. Han er dermed sikker på at blive John Antonsens afløser.

Sikkert er det derimod ikke, hvornår Henrik Juul Rasmussen, der er tillidsmand for kollegerne i L&H Rørbyg og medlem af bestyrelsen i Rør og Blik og af forbundets hovedbestyrelse, tiltræder posten som rørsekretær. Normalt sker vagtskiftet i umiddelbar forlængelse af valget, men bestyrelsen indstiller til generalforsamlingen, at Henrik Juul Rasmussen får lov at vente til 1. marts 2012, så han kan færdiggøre Fagbevægelsens Pædagogiske Grunduddannelse, og at John Antonsen – Anton i daglig tale – passer butikken indtil da.

Skal kassereren kasseres?

FAGFORENINGEN Skal kassereren i Rør og Blikkenslagernes Fagforening i København være en politisk valgt eller en ansat person? Hidtil i fagforeningens historie har det altid været en politisk valgt, men bestyrelsen lægger nu op til, at de tiltagende problemer med at rekruttere og fastholde politisk valgte kasserere bliver løst ved at ansætte en økonomisk sagkyndig med titel af 'regnskabsleder' i stedet for.

Ændringen forudsætter, at der er flertal for den ved to på hinanden følgende generalforsamlinger. Den første af dem holdes tirsdag den 25. oktober og den anden i foråret.

”Jeg ville helst – og det samme ville den øvrige bestyrelse – at vi kunne fort-

sætte med en blikkenslager på posten som kasserer, men jeg tror ikke mere den model holder. Vores seneste kasserer, Kjeld Albrechtsen, gik af efter kun kort tid, fordi, som han selv sagde, at det var en for stor mundfuld for ham. Og det er nok desværre det, der er situationen: At den økonomiske styring af en fagforening er blevet så omfattende og kompleks, at der er brug for nogle andre kompetencer, end dem vi blikkenslagere typisk er udstyrede med. Derfor er det, at vi fra bestyrelsens side foreslår, at vi afskaffer den politisk valgte kasserer og ansætter os ud af det problem, at vi har svært ved at finde og fastholde nogen, som kan og vil påtage sig opgaven,” siger formanden for Rør og Blik, Bjarne G.

Petersen, som gør opmærksom på, at det er den løsning, flere og flere fagforeninger griber til.

Af de lovændringsforslag som generalforsamlingen den 25. oktober skal forholde sig til, fremgår, at det, uanset ansættelsen af en regnskabsleder, er formanden, som til enhver tid har det øverste ansvar for fagforeningens økonomi.

Organisatorisk vil afskaffelsen af kassererposten medføre, at Daglig Ledelse bliver reduceret fra fem til fire medlemmer, og at der ikke mere skal vælges seks, men derimod fem medlemmer ude fra det virkelige liv. Det vil sige medlemmer, som ikke har deres daglige arbejde i Rør og Blik.

Åbenhed gav presse og lukkede pladser

■ **LØNDUMPING** En hemmelig operation som tusindvis har kendskab til forbliver ikke hemmelig ret længe. Det tog BAT-kartellet konsekvensen af forud for den landsdækkende kampagnedag "Fair konkurrence og lige vilkår" ved at melde åbent ud, at mere end 1000 tillidsmænd i løbet af mandag den 5. september ville besøge byggepladser for at indsamle oplysninger om forholdene, hvorunder udenlandske firmaer og deres ansatte arbejdede.

Strategien virkede. På to måder. Den ene positiv, den anden negativ. Den positive var, at pressen dækkende begivenheden intensivt. Den negative var, at der på halvdelen af de besøgte byggepladser, formentlig på grund af kendskab til det forestående besøg, ikke var nogen at tale med. Pladserne var lukkede.

Her nogle af de indsamlede data fra de bemandede pladser:

De udførendes nationaliteter i procent: Polen 46,1, Tyskland 22,6, Litauen 12,8, Rumænien 3,1, Letland 2,5, Ungarn 1,1, Bulgarien 0,7, Estland 0,4 og andre 10,7.

Arbejdets art i procent: Snedker/tømrer 37,9, Murer 35,9, Maler 21,1, Jord og beton 24,1, Rør og Blik 6,7, El 4,4 og andet 17,9 procent.

Timeløn: 10 % tjente 70 kroner eller derunder, 26 % tjente 71-113 kroner, 45 % tjente 114-135 og 20 % tjente 135 kroner og derover.

Arbejds miljøet: Godt (27,9 %), middel (44,3 %) dårligt (20,4 %) og alarmende (7,4 %)

WC World Wide (www)

Utæthedens serie om wc'er fortsætter – denne gang med en model fra England og en fra Canada

Canada

Forestry Trunk Road, Red Deer River, Sundre, Alberta, Canada

Ingen canadisk campingplads uden eget tissetræ (pee tree). De findes såvel på improviserede pladser som på mere etablerede, hvor der kan være lang vej til de egentlige latriner. Tanken bag tissetræerne giver sig selv: Det handler på en campingtur, om at komme tættere på naturen ved at klare sig uden de moderne bekvemmeligheder, som normalt tages for givne.

England

The Crazy Bear Hotel, Stadhampton, Oxfordshire, England

Den oprindelige toilettank er blevet lavet om til et akvarium med vandplanter og levende guld fisk. Når toilettet skyller ud, tømmes tanken kun delvist. Vandet i Stadhampton har et lavt indhold af klor, så fiskene trives fint. Men hvis en af dem alligevel skulle dø, har den ikke langt til sin våde grav.

Anmeldte byggepladser

Firma	Arbejdspladsen	Arbejde
L&H Rørbyg A/S	Taxvej 27	Fjernvarme
L&H Rørbyg A/S	FN-Byen – Marmorvej	Nybyg
Glenco A/S	Stigbøjlen 4	Renovering
Kirkebjerg VVS A/S	DTU – Elektrovej – Byg. 328	Renovering
K.J. Hansen & Sønner	Buddingevej 306	Vand – varme
Henriksen & Jørgensen A/S	Nordfeldvej 13-21	Tagarbejde
Sven Mortensen VVS	Tagensvej 18 – Rigshospitalet	Renovering
GL-VVS	Gyngemoseparkvej 2-8	Nybyg
Wicotec A/S	Brøndby Nord Vej 121	Renovering

Anmeldte arbejdsmiljørepræsentanter

Firma	Arbejdsmiljørepræsentant
VVS-Firmaet Henriksen & Jørgensen A/S	Brian Stechmann (Ekstern)
Dansk Sprinkler Teknik ApS	Mathias Thykjær Holmelund
Christoffersen & Knudsens Eftf. ApS	Henrik Baltzer (Ekstern)

Anmeldt tillidsrepræsentant

Daniel Holst-Reinwald
Københavns VVS A/S

Døde siden sidste Utætheden august 2011

150633
Ebbe Paldrup
død den 11-08-2011

A-klubben

Møde hver man. kl.10.00 i
Byggefagenes Hus

Kontakt til klubben:
arbejdslosvvs@live.dk og mobil
2688 2077

Efterlønsklubben

Efterlønsklubben holder møde på Lygten
kl. 10.00

første mandag i hver måned, bortset fra
i juni, juli og august.

Kontaktperson: Freddy Røpke tlf. 2445 8701

Åbningstider

Fagforeningen

Mandag-onsdag: 8.00-16.00

Torsdag: 8.00-17.00

Fredag: 8.00-14.00

Telefon: 3583 2422

A-kassen

Mandag: 9.00-11.30

Tirsdag: 9.00-11.30 og 15.00-16.30

Onsdag: Lukket

Torsdag: 9.00-11.30 og 15.00-16.30

Fredag: 9.00-11.30

Rådgivningen ved Annette Kappel

Mandag 08:00 – 14:30

Onsdag 08:00 – 11:00

Torsdag 08:00 – 17:00

KALENDER

Bestyrelsesmøder

Tirsdag den 11. oktober

Generalforsamling

Tirsdag den 25. oktober

Pensionistforeningen

Onsdag den 19. oktober

Tur til LO Skolen – med rundvisning og
frokost. Afgang fra Lygten 10 kl. 09.30.

Mandag 31. oktober kl. 10.00

på Lygten

Tidligere forbundsformand for Metal
Georg Poulsen causerer.

Torsdag den 17. november

Besøg på Politimuseet. Mødested og -tid:
Fælledvej 20, København N, kl. 10.00.

Din gode historie

Ring/skriv idéer og forslag
til Utætheden.
Kontakt journalist Ivan
Enoksen på 3583 2422 eller iver@blikroer.dk

Generalforsamling

Rør og Blikkenslagernes Fagforening af 1873 holder ordinær generalforsamling den 25. oktober kl. 17.00 i Byggefagenes Hus, Lygten 10, 2400 NV.

DAGSORDEN

Valg af dirigent
Godkendelse af protokol
Meddelelser
Forslag om ændring af lovene
Regnskab og budget
Valg af
Formand
Rørsekretær
3 bestyrelsesmedlemmer
Revisor
2 til stemmeudvalg
Fanebærere

Følgende modtager valg:

Formand

Bjarne G. Petersen. Genopstiller.
Ingen modkandidat.

Rørsekretær

Henrik Juul Rasmussen. Nyopstiller.
Ingen modkandidat.

Bestyrelsesmedlemmer

Christian Ingebrekt Jensen. Genopstiller.
Henrik Baltzer. Nyopstiller.
Jonas Lauritzen. Nyopstiller.
Max Nisso-Johannsen. Nyopstiller.

Revisor

Vagn Larsen. Genopstiller.
Ingen modkandidat

Stemmeudvalg

Leif Iwanouw genopstiller.
Knud Immertreu nyopstiller.
Ingen modkandidater.

Fanebærere

Vagn Larsen. Genopstiller. Ingen modkandidat.

OBS: I henhold til fagforeningens love skal kolleger, der er på valg, være til stede på generalforsamlingen eller have meldt lovligt forfald til fagforeningen. Forslag til generalforsamlingen skal være bestyrelsen i hænde senest otte dage før generalforsamlingens afholdelse.

For at få adgang til generalforsamlingen skal der være betalt kontingent for september måned med. Betalingskvittering skal forevises ved indgangen.

Inden generalforsamlingen serveres håndmadder.

